A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2016. június 1-je*

„Előzetes döntéshozatal — Büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés — 2002/584/IB tanácsi kerethatározat — Európai elfogatóparancs — A 8. cikk (1) bekezdésének c) pontja — Az európai elfogatóparancsnak az »elfogatóparancs« rendelkezésre állásával kapcsolatos információkkal való kiegészítésére vonatkozó kötelezettség — Az európai elfogatóparancsot megelőző és attól elkülönült nemzeti elfogatóparancs hiánya — Következmény”

A C-241/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Curtea de Apel Cluj (kolozsvári fellebbviteli bíróság, Románia) a Bírósághoz 2015. május 25-én érkezett, 2015. május 22-i határozatával terjesztett elő az előtte

Niculaie Aurel Bob-Dogi

ellen kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtására irányuló eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, C. Toader, A. Rosas, A. Prechal (előadó) és E. Jarašiūnas bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: L. Carrasco Marco tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. január 20-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a román kormány képviseletében R. Radu, A. Buzoianu és R. Mangu, meghatalmazotti minőségben,

– a magyar kormány képviseletében Fehér M. Z., Koós G. és Tátrai M. M., meghatalmazotti minőségben,

– az osztrák kormány képviseletében G. Eberhard, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében W. Bogensberger és I. Rogalski, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2016. március 2-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: román.

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal (HL 2009. L 81., 24. o.) módosított, az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat (HL 2002. L 190., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.; a továbbiakban: kerethatározat) 8. cikke (1) bekezdése c) pontjának az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Mátészalkai Járásbíróság által Niculaie Aurel Bob-Dogival szemben 2015. március 23-án kibocsátott európai elfogatóparancs romániai végrehajtásával kapcsolatban terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A kerethatározat (5)–(8) és (10) preambulumbekezdése a következőképpen szól:

„(5) Az Uniónak abból a kitűzött céljából, hogy a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségévé váljon, következik a tagállamok közötti kiadatás eltörlése és annak az igazságügyi hatóságok közötti átadási rendszerrel való felváltása. Emellett az elítéltek vagy gyanúsítottak – büntetőítélet végrehajtása vagy büntetőeljárás lefolytatása céljából történő – átadásának új, egyszerűsített rendszerének bevezetése lehetővé teszi a jelenlegi kiadatási eljárások bonyolultságának és a jelenlegi kiadatási eljárásokban rejlő késlekedés kockázatának a megszüntetését is. A tagállamok között mindeddig irányadó hagyományos együttműködési kapcsolatokat a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségében a büntetőügyekben hozott bírósági határozatok szabad mozgásán nyugvó rendszernek kell felváltania mind az ítélethozatal előtti, mind az azt követő szakaszban.

(6) Az e kerethatározatban előírt európai elfogatóparancs az első konkrét megvalósulása a büntetőjog területén a kölcsönös elismerés elvének, amelyre az Európai Tanács az igazságügyi együttműködés »sarokköveként« utalt.

(7) Mivel az 1957. december 13-i európai kiadatási egyezményre épülő többoldalú kiadatási rendszer felváltását a tagállamok egyoldalúan eljárva nem képesek kielégítően megvalósítani, és e cél – nagyságát és hatásait tekintve – az unió szintjén jobban megvalósítható, a Tanács az [EU] 2. cikkben és az [EK] 5. cikkben foglalt szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az arányosság elvének megfelelően, amelyet az utóbbi cikk rögzít, ez a kerethatározat nem lép túl az e cél megvalósításához szükséges mértéken.

(8) Az európai elfogatóparancs végrehajtásaként hozott határozatokat megfelelően ellenőrizni kell, ami azt jelenti, hogy annak a tagállamnak az igazságügyi hatósága határoz az átadásról, amelyben a keresett személyt elfogták.

[...]

(10) Az európai elfogatóparancs szabályozása a tagállamok közötti nagyfokú bizalomra épül [...]”

4 A kerethatározatnak „Az európai elfogatóparancs meghatározása és végrehajtásának kötelezettsége” című 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„1. Az európai elfogatóparancs egy tagállamban kibocsátott igazságügyi hatósági határozat, amely azt a célt szolgálja, hogy egy másik tagállam a büntetőeljárás lefolytatása, szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása végett a keresett személyt elfogja és átadja.

2. A tagállamok minden európai elfogatóparancsot a kölcsönös elismerés elve alapján és e kerethatározat rendelkezéseinek megfelelően hajtanak végre.

3. E kerethatározat nem érinti az [EU 6. cikk]ben biztosított alapvető jogok és alapvető jogelvek tiszteletben tartásának a kötelezettségét.”

5 A kerethatározat 3., 4. és 4a. cikkében az európai elfogatóparancs végrehajtása kötelező, illetve mérlegelhető megtagadásának okai szerepelnek.

6 A kerethatározatnak „Az európai elfogatóparancs tartalma és formája” című 8. cikkének (1) bekezdése az alábbiakat írja elő:

„Az európai elfogatóparancs, a mellékletben szereplő formanyomtatványnak megfelelően az alábbi információkat tartalmazza:

[...]

c) annak tanúsítása, hogy az 1. és 2. cikk szerinti végrehajtható ítélet, elfogatóparancs vagy más, azonos joghatállyal bíró végrehajtható bírósági határozat áll rendelkezésre;

[...]”

7 A kerethatározat „Határozat az átadásról” című 15. cikkének (2) bekezdésében kimondja:

„Ha a végrehajtó igazságügyi hatóság úgy ítéli meg, hogy a kibocsátó tagállam által közölt információk nem elégségesek ahhoz, hogy az átadás kérdésében határozzon, kéri, hogy a szükséges kiegészítő információkat, különösen a 3–5. cikkre, valamint a 8. cikkre tekintettel, soron kívül bocsássák a rendelkezésére, és a 17. cikkben előírt határidők betartását szem előtt tartva határidőt szabhat ezek kézhezvételére.”

A román jog

8 A 2004. június 28-i, büntetőügyekben folytatott nemzetközi bűnügyi igazságszolgáltatási együttműködésről szóló törvény (Legea numărul 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală) alapeljárás idején hatályos változata (*Monitorul Oficial al României*, I. rész, 377. sz., 2011. május 31.) többek között a kerethatározat végrehajtására irányul.

A magyar jog

9 Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (*Magyar Közlöny* 2012/160) 25. §-a a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha a terhelttel szemben büntetőeljárást kell lefolytatni, az Európai Unió valamely tagállamában történő elfogása és átadása érdekében a bíróság – feltéve, hogy a bűncselekmény tárgyi súlya ezt indokolja – haladéktalanul európai elfogatóparancsot bocsát ki [...]

[...]

(7) Az európai elfogatóparancs hatálya kiterjed Magyarország területére is.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

10 2015. március 23-án a Mátészalkai Járásbíróság európai elfogatóparancsot bocsátott ki N. A. Bob-Dogi román állampolgárral szemben a „súlyos testi sértésnek” minősíthető, 2013. november 27-én Magyarországon elkövetett cselekmények miatt ellene indult büntetőeljárás keretében.

11 Ezek a cselekmények egy olyan közúti közlekedési balesettel kapcsolatosak, amely Katona J. magyar állampolgár motorkerékpárosnak többszörös csonttörést és sérülést okozott, és amelyért N. A. Bob-Dogi tehető felelőssé az általa vezetett kamion sebességhatár-túllépése miatt.

12 2015. március 30-án az alapügyben szóban forgó európai elfogatóparancsra vonatkozó figyelmeztető jelzést vittek be a Schengeni Információs Rendszerbe.

13 2015. április 2-án N. A. Bob-Dogit Romániában elfogták, és őrizetbe vételét követően a Curtea de Apel Cluj (kolozsvári fellebbviteli bíróság) elé állították annak érdekében, hogy e bíróság határozzon előzetes letartóztatása és a magyar igazságügyi hatóságoknak történő átadása céljából.

14 Ez a bíróság ugyanezen a napon meghozott végzésében elutasította a főügyész által benyújtott, N. A. Bob-Dogi előzetes letartóztatására irányuló indítványt, és elrendelte haladéktalan szabadon bocsátását, mindazonáltal bírósági felügyelet írt elő eredetileg 30 napos időtartamra, amelyet ezt követően meghosszabbított.

15 A kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy az alapügyben szereplő európai elfogatóparancs „Az elfogatóparancs alapjául szolgáló határozat” című b) pontjában a „Nyíregyházi Járásbíróság székhelyén működő ügyész K.11884/2013/4” számú határozatát jelöli meg, és ugyanezen elfogatóparancs b) pontjának 1 alpontjában, amely előírja az elfogatóparancs vagy azonos joghatályú bírósági határozat megjelölését, a „Mátészalkai Járásbíróság által kibocsátott 1.B256/2014/19-II. sz. európai elfogatóparancsra” történik hivatkozás, amely „Magyarország területén is hatályos, és így nemzeti elfogatóparancsnak is minősül”.

16 E bíróság ezenkívül megjegyzi, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetben, amelyben valamely európai elfogatóparancs önmagán, nem pedig egy elkülönült és előzetesen kibocsátott nemzeti elfogatóparancson alapul, a román bíróságoknak az ilyen európai elfogatóparancs végrehajtása tekintetében nincs egységes álláspontjuk.

17 A többségi álláspont szerint ilyen helyzetben különbséget kell tenni alaki és anyagi feltételek között, és el kell utasítani az európai elfogatóparancs végrehajtása iránti kérelmet, mivel az nem pótolja a nemzeti elfogatóparancs vagy a végrehajtható bírósági határozat hiányát.

18 Más bíróságok ugyanakkor helyt adnak az európai elfogatóparancs végrehajtása iránti kérelemnek azzal az indokkal, hogy a jogi feltételek teljesültek, mivel a kibocsátó igazságügyi hatóságok kifejezetten jelezték, hogy a kibocsátott európai elfogatóparancs a kibocsátó tagállam szabályozása értelmében nemzeti elfogatóparancsot is jelentett.

19 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az európai elfogatóparancs végrehajtására irányuló eljárásban annak a határozatnak, amelyet a végrehajtó igazságügyi hatóságnak el kell ismernie, az illetékes hatóság által az európai elfogatóparancsot kibocsátó tagállam büntetőeljárási szabályaival összhangban meghozott nemzeti bírósági határozatnak kell lennie.

20 E bíróság megállapítja, hogy alapvető különbségek választják el az európai elfogatóparancsot a nemzeti elfogatóparancstól. Ily módon többek között európai elfogatóparancs a végrehajtó tagállam területén tartózkodó – terhelt vagy elítélt – személy letartóztatása és átadása céljából kerül kibocsátásra, míg a nemzeti elfogatóparancs olyan személy letartóztatása céljából, aki a kibocsátó tagállam területén tartózkodik.

21 Emellett az említett bíróság álláspontja szerint az európai elfogatóparancs kibocsátása elfogatóparancson vagy büntetés végrehajtására irányuló határozaton alapul, míg a nemzeti elfogatóparancs kibocsátására a kibocsátó tagállam büntetőeljárási szabályai által kifejezetten szabályozott feltételek alapján és esetekben kerül sor.

22 A kérdést előterjesztő bíróság úgy ítéli meg, hogy amennyiben nincs nemzeti elfogatóparancs, nem kerülhet sor egy személy letartóztatására, illetve fogva tartására, és nem fogadható el az, hogy a keresett személy átadását követően az európai elfogatóparancs nemzeti elfogatóparanccsá „alakul át”. Ez az értelmezés egyébiránt ellentétes az uniós jog által biztosított alapvető jogokkal.

23 E bíróság ebből arra a következtetésre jut, hogy az európai elfogatóparancsnak a kibocsátó tagállam büntetőeljárási szabályai alapján kibocsátott nemzeti elfogatóparancson, azaz az európai elfogatóparancstól elkülönült elfogatóparancson kell alapulnia.

24 Végül a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a megtagadásnak a kerethatározatban meghatározott mérlegelhető vagy kötelező okain kívül a joggyakorlat is alátámasztja, hogy egyéb, hallgatólagos megtagadási okok is léteznek. Ilyen lehet különösen az az eset, amikor az európai elfogatóparancs anyagi vagy alaki feltételei nem teljesülnek, többek között akkor, ha – mint az alapügyben szóban forgó helyzetben – a kibocsátó tagállamban nem bocsátottak ki nemzeti elfogatóparancsot.

25 E körülmények között a Curtea de Apel Cluj (kolozsvári fellebbviteli bíróság) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) A kerethatározat 8. cikke (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásában az »elfogatóparancs […] áll rendelkezésre« kifejezés alatt olyan nemzeti elfogatóparancsot kell-e érteni, amelyet a kibocsátó tagállam büntetőeljárási szabályai alapján bocsátottak ki, és amely ennélfogva elkülönül az európai elfogatóparancstól?

2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén, amennyiben nem áll rendelkezésre nemzeti elfogatóparancs, az az európai elfogatóparancs végrehajtása megtagadása hallgatólagos okának minősül-e?”

A Bíróság előtti eljárás

26 A kérdést előterjesztő bíróság a Bíróság eljárási szabályzatának 107. cikke szerinti sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás alkalmazását kérte.

27 E bíróság kérelme alátámasztására többek között arra hivatkozik, hogy N. A. Bob-Dogit jelenleg nem tartják fogva, de bírósági felügyelet alatt áll, amely szintén korlátozza a személyes szabadságát.

28 A Bíróság 2015. június 4-én az előadó bíró javaslatára, a főtanácsnok meghallgatását követően úgy határozott, hogy nem ad helyt ezen kérelemnek.

29 A Bíróság elnöke 2015. június 30-án úgy határozott, hogy az ügyet az eljárási szabályzat 53. cikkének (3) bekezdése alapján soron kívül kell elbírálni.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

30 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az e rendelkezésben szereplő „elfogatóparancs” fogalmán az európai elfogatóparancstól elkülönült nemzeti elfogatóparancsot kell érteni.

31 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy a kerethatározatnak az a célja, amint az különösen az 1. cikke (1) és (2) bekezdéséből, valamint az (5) és (7) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a kiadatásról szóló, 1957. december 13-i európai egyezményen alapuló, többoldalú kiadatási rendszert az igazságügyi hatóságok közötti, az elítéltek vagy gyanúsítottak büntető ítélet végrehajtása vagy büntetőeljárás lefolytatása céljából történő, a kölcsönös elismerés elvén nyugvó átadásának rendszerével váltsa fel (2016. április 5-i Aranyosi és Căldăraru ítélet, C-404/15 és C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 75. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 A kerethatározat célja ily módon az elítéltek vagy a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítottak átadásának új, egyszerűsített és hatékonyabb rendszerének bevezetése útján az igazságügyi együttműködés megkönnyítése és meggyorsítása annak érdekében, hogy elősegítse az Unió azon célkitűzésének elérését, hogy a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének azon nagyfokú bizalomra épülő térségévé váljon, amelynek a tagállamok között fenn kell állnia (2016. április 5-i Aranyosi és Căldăraru ítélet, C-404/15 és C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 76. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

33 A kölcsönös elismerés elve – amely az európai elfogatóparancs rendszerének alapja – maga is a tagállamok közötti kölcsönös, aziránt fennálló bizalom elvén alapul, hogy a nemzeti jogrendjeik képesek az uniós szinten és különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert alapjogok tekintetében egyenértékű és tényleges védelmet nyújtani (2016. április 5-i Aranyosi és Căldăraru ítélet, C-404/15 és C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 77. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 Végül emlékeztetni kell arra, hogy a tagállamok, következésképpen a bíróságaik az uniós jog végrehajtásakor kötelesek tiszteletben tartani az Európai Unió Alapjogi Chartáját, amint az a Charta 51. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik; erről van szó akkor, amikor a kibocsátó igazságügyi hatóság és a végrehajtó igazságügyi hatóság a kerethatározat végrehajtása érdekében elfogadott nemzeti rendelkezéseket alkalmazza (lásd ebben az értelemben: 2016. április 5-i Aranyosi és Căldăraru ítélet, C-404/15 és C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 84. pont).

35 A kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontja, amely jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyát képezi, előírja, hogy az európai elfogatóparancsnak tartalmaznia kell a mellékletében szereplő formanyomtatványnak megfelelően „az 1. és 2. cikk szerinti végrehajtható ítélet, elfogatóparancs vagy más, azonos joghatállyal bíró végrehajtható bírósági határozat” rendelkezésre állására vonatkozó információt.

36 Ezen információkat fel kell tüntetni a kerethatározat mellékletében szereplő formanyomtatvány „Az elfogatóparancs alapjául szolgáló határozat” című b) pontjában, amelynek 1. alpontja előírja, hogy meg kell jelölni az „elfogatóparancsot vagy [az] azonos joghatállyal bíró bírósági határozatot”.

37 A Bíróság elé terjesztett iratokból kitűnik, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetben, amelyben a jelek arra utalnak, hogy egy keresett személy az európai elfogatóparancs kibocsátása idején már Magyarország területén kívül tartózkodik, e tagállamban úgynevezett „egyszerűsített” eljárást alkalmaznak.

38 E gyakorlat lehetővé teszi azt, hogy közvetlenül európai elfogatóparancs kibocsátására kerülhessen sor anélkül, hogy előzetesen nemzeti elfogatóparancsot kellene kibocsátani.

39 Ebben az esetben az európai elfogatóparancsban a kerethatározat mellékletében szereplő formanyomtatvány b) pontjának 1. alpontja említi az érintett európai elfogatóparancsot, amely jelzést az adott esetben kiegészíti az a megjegyzés, amely szerint ezen elfogatóparancs hatálya kiterjed Magyarország területére is, így az európai elfogatóparancs nemzeti elfogatóparancsnak is minősül.

40 A Bíróság elé terjesztett iratokból egyébiránt kitűnik, hogy e gyakorlat a magyar jog szerint az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 25. §-ának (7) bekezdésén alapul, amely értelmében az európai elfogatóparancs hatálya kiterjed Magyarország területére is.

41 Ennélfogva felmerül az a kérdés, hogy e gyakorlat, amint azt az alapügyben alkalmazták, összeegyeztethető-e a kerethatározat szövegével és szellemével, és különösen a kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontjával.

42 E tekintetben meg kell állapítani, hogy jóllehet a kerethatározat nem tartalmazza a 8. cikke (1) bekezdésének c) pontjában szereplő „elfogatóparancs” kifejezés meghatározását, a kerethatározat 1. cikkének (1) bekezdése meghatározza az „európai elfogatóparancs” fogalmát, amely egy „tagállamban kibocsátott igazságügyi hatósági határozat, amely azt a célt szolgálja, hogy egy másik tagállam a büntetőeljárás lefolytatása, szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása végett a keresett személyt elfogja és átadja.”

43 Az „európai elfogatóparancs” e fogalma az, amelyet a kerethatározat címe, preambulumbekezdései és cikkei rendszeresen alkalmaznak az említett 8. cikk (1) bekezdésének c) pontja kivételével, ami arra enged következtetni, hogy ez utóbbi rendelkezés a kerethatározat összes többi rendelkezésében érintett európai elfogatóparancstól eltérő elfogatóparancsra vonatkozik, amely tehát csak egy nemzeti elfogatóparancs lehet.

44 Ezen értelmezést megerősíti a kerethatározat mellékletében szereplő formanyomtatvány b) pontjának szövege is, különösen „Az elfogatóparancs alapjául szolgáló határozat” kifejezés, amely formanyomtatványra a kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdése kifejezetten utal, és amelyet így figyelembe kell venni a kerethatározat 8. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmezése során, mivel e kifejezések megerősítik, hogy az európai elfogatóparancsnak valamely bírósági határozaton kell alapulnia, ami maga után vonja azt, hogy az említett európai elfogatóparancs kibocsátásáról szóló határozattól elkülönült határozatról van szó.

45 Egyébiránt míg az úgynevezett „egyszerűsített” eljárás gyakorlatát a magyar igazságügyi hatóságok kivételnek tekintik, amelyet abban az egyetlen helyzetben alkalmaznak, amikor a jelek arra utalnak, hogy az európai elfogatóparancs kibocsátása idején a keresett személy már Magyarország területén kívül tartózkodik, a kerethatározat 8. cikke (1) bekezdése c) pontjának szövege semmilyen olyan megjegyzést nem tartalmaz, amely szerint az e rendelkezésben előírt követelmény lehetővé tenne valamely, kifejezetten az említett helyzetre vonatkozó kivételt.

46 A szövegen alapuló e különböző tényezők megerősítik, hogy a kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontjában szereplő „elfogatóparancs” fogalma egyedül a nemzeti elfogatóparancsra vonatkozik, amelyet az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó bírósági határozatként kell értelmezni.

47 Ezzel szemben az ellentétes értelmezést, amely szerint az említett fogalmat úgy kell érteni, mint amely általános jelleggel rendelkezik, és magában foglal minden fajta elfogatóparancsot, beleértve az európai elfogatóparancsot, mivel maga után vonja azt, hogy az európai elfogatóparancs egy egyszerű

„önmagára hivatkozásra” szorítkozhasson oly módon, hogy végeredményben önmagán alapulhat, el kell vetni amiatt is, mivel ez az értelmezés megfosztaná a kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontja által előírt feltételt külön hatályától és így hasznosságától.

48 Ebből az is következik, hogy a kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontjában szereplő „vagy más, azonos joghatállyal bíró végrehajtható bírósági határozat” kifejezést nem lehet úgy érteni, mint amely az európai elfogatóparancs kibocsátásáról szóló határozatra vonatkozik.

49 Ezenkívül a kerethatározat 8. cikke (1) bekezdése c) pontjának azon értelmezése, amely rendelkezés szerint az európai elfogatóparancsnak szükségszerűen az ezen elfogatóparancstól elkülönült nemzeti bírósági határozaton kell alapulnia, amely adott esetben nemzeti elfogatóparancs formáját ölti, nemcsak e rendelkezés szövegéből következik, hanem szövegkörnyezetéből és a kerethatározat által követett célkitűzésekből is, amelyeket a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint figyelembe kell venni a kerethatározat értelmezése során (lásd ebben az értelemben többek között: 2016. július 16-i Lanigan -ítélet, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

50 Azon szövegkörnyezetet illetően, amelybe a kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontja illeszkedik, ezen értelmezés helyességét megerősíti – amint azt a főtanácsnok indítványa 49. pontjában megjegyezte – e rendelkezés keletkezésének története, mivel kezdeti szövegében e rendelkezés azt írta elő, hogy az európai elfogatóparancsnak információkat kell tartalmaznia „az[on tényre vonatkozóan], hogy jogerős ítélet vagy más végrehajtható bírósági határozat rendelkezésre áll-e, vagy sem”.

51 Ily módon az a tény, hogy végleges szövegében e rendelkezés már nem tartalmaz opcionális jellegű elemet, e rendelkezés olyan értelmezését erősíti meg, amely szerint az európai elfogatóparancsnak mindenképpen az említett rendelkezéssel érintett nemzeti bírósági határozatok valamelyikén, adott esetben a nemzeti elfogatóparancs kibocsátásáról szóló határozaton kell alapulnia.

52 Végül a kerethatározat által követett célkitűzéseket illetően meg kell állapítani, hogy az európai elfogatóparancsnak úgynevezett „egyszerűsített” eljárás szerint, és következésképpen anélkül történő kibocsátása, hogy előzetesen olyan nemzeti bírósági határozat – mint amilyen a nemzeti elfogatóparancs – kibocsátására került volna sor, amely az európai elfogatóparancs alapját képezi, összeütközhet az európai elfogatóparancs rendszerének alapját képező kölcsönös elismerés és bizalom elvével.

53 Az említett elvek ugyanis azon az előfeltevésen alapulnak, amely szerint az érintett európai elfogatóparancsot azon minimumkövetelményekkel összhangban bocsátották ki, amelyektől érvényessége függ, amelyek között szerepel a kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontjában előírt feltétel.

54 Márpedig az alapügyben szereplőhöz hasonló, úgynevezett „egyszerűsített” eljárás keretében kibocsátott európai elfogatóparancs megléte esetén, amely a kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett elfogatóparancs rendelkezésre állásán alapul anélkül, hogy az európai elfogatóparancs említést tenne az európai elfogatóparancstól elkülönült nemzeti elfogatóparancs meglétéről, a végrehajtó igazságügyi hatóság nem tudja ellenőrizni, hogy az érintett európai elfogatóparancs tiszteletben tartja-e a kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontjában előírt követelményt.

55 Továbbá a kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontjában előírt követelmény tiszteletben tartása különös jelentőséggel bír, mivel azt vonja maga után, hogy amikor az európai elfogatóparancs kibocsátása azt a célt szolgálja, hogy egy másik tagállam a büntetőeljárás lefolytatása végett a keresett személyt elfogja és átadja, e személy számára az eljárás kezdeti szakaszában már biztosíthatták az eljárási garanciákat és alapvető jogokat, amelyek védelmét a kibocsátó tagállamnak az alkalmazandó nemzeti jog alapján, többek között nemzeti elfogatóparancs elfogadása céljából biztosítania kell.

56 Az európai elfogatóparancs rendszere ily módon, a kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontjában előírt követelmény értelmében a keresett személyt megillető eljárási jogok és alapvető jogok kétszintű védelmét tartalmazza, mivel a nemzeti bírósági határozat – mint amilyen egy nemzeti elfogatóparancs – elfogadása során első szinten biztosított bírósági védelemhez hozzájárul az a bírósági védelem, amelyet az európai elfogatóparancs kibocsátása során második szinten kell biztosítani, amely elfogatóparancs kibocsátására adott esetben az említett nemzeti bírósági határozat elfogadását követően rövid határidőn belül sor kerülhet.

57 Márpedig e kétszintű bírósági védelem elvből hiányzik az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetben, amelyben az európai elfogatóparancs kibocsátásának úgynevezett „egyszerűsített” eljárását alkalmazták, mivel ez azzal jár, hogy az európai elfogatóparancs kibocsátását megelőzően valamely nemzeti igazságügyi hatóság nem hozott semmilyen olyan határozatot, mint amilyen az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó nemzeti elfogatóparancs kibocsátása.

58 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az „elfogatóparancs” e rendelkezésben szereplő fogalmán az európai elfogatóparancstól elkülönült nemzeti elfogatóparancsot kell érteni.

A második kérdésről

59 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy a kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy amennyiben valamely európai elfogatóparancs, amely az e rendelkezés értelmében vett „elfogatóparancs” rendelkezésre állásán alapul, nem tesz említést a nemzeti elfogatóparancs rendelkezésre állásáról, a végrehajtó igazságügyi hatóság megtagadhatja annak végrehajtását.

60 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a kerethatározat által szabályozott területen a kölcsönös elismerés elve, amely a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés „sarokköveként” szolgál, amint az a kerethatározat (6) preambulumbekezdéséből kitűnik, a kerethatározat 1. cikkének (2) bekezdésében jut érvényre, amelynek értelmében a tagállamok főszabály szerint kötelesek végrehajtani az európai elfogatóparancsot (2016. április 5-i Aranyosi és Căldăraru ítélet, C-404/15 és C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 79. pont).

61 Ebből következik, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság csakis a kerethatározatnak a végrehajtás megtagadásának kötelező okait taxatíve felsoroló 3. cikkében, vagy a végrehajtás megtagadásának mérlegelhető okait taxatíve felsoroló 4. és 4a. cikkében meghatározott esetekben tagadhatja meg az ilyen elfogatóparancs végrehajtását. Ezenkívül az európai elfogatóparancs végrehajtását kizárólag a kerethatározat 5. cikkében kimerítő jelleggel felsorolt feltételekhez köthetik (2016. április 5-i Aranyosi és Căldăraru ítélet, C-404/15 és C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 80. pont).

62 Meg kell állapítani, hogy az, hogy az európai elfogatóparancs nem jelöli meg a nemzeti elfogatóparancs rendelkezésre állását, nem szerepel a végrehajtás megtagadásának a kerethatározat említett 3., 4. és 4a. cikkében felsorolt okai között, és nem tartozik a kerethatározat 5. cikkének hatálya alá sem.

63 Mindazonáltal, amint azt a főtanácsnok indítványa 107. pontjában szintén megjegyezte, jóllehet a kerethatározat e rendelkezései nem adnak teret a végrehajtás megtagadása felsoroltaktól eltérő egyéb okának, megállapítható, hogy az említett rendelkezések azon az előfeltevésen alapulnak, amely szerint az érintett európai elfogatóparancs eleget tesz az említett elfogatóparancs szabályszerűségére vonatkozóan a kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésében előírt követelményeknek.

64 Márpedig mivel a kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontja olyan szabályszerűségi követelményt tartalmaz, amelynek betartása az európai elfogatóparancs érvényességi feltételét képezi, e követelmény figyelmen kívül hagyásának főszabály szerint azt kell eredményeznie, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság nem hajtja végre az említett elfogatóparancsot.

65 Ezzel együtt egy ilyen határozat elfogadása előtt, amelynek jellegénél fogva kivételesnek kell maradnia a kerethatározat által bevezetett – a kölcsönös elismerés és bizalom elvén nyugvó – átadási rendszer alkalmazása keretében, az említett hatóságnak a kerethatározat 15. cikke (2) bekezdésének alkalmazásával kérnie kell, hogy a kibocsátó tagállam igazságügyi hatósága minden olyan szükséges kiegészítő információt soron kívül bocsásson a rendelkezésére, amely lehetővé teszi számára annak vizsgálatát, hogy azt, hogy az európai elfogatóparancsból hiányzik a nemzeti elfogatóparancs rendelkezésre állásának tanúsítása, az indokolja-e, hogy ténylegesen nincs ilyen – előzetes és az európai elfogatóparancstól elkülönült – nemzeti elfogatóparancs, vagy az, hogy rendelkezésre áll az ilyen elfogatóparancs, viszont azt nem említették meg.

66 Amennyiben a kerethatározat 15. cikke (2) bekezdésének alkalmazásával rendelkezésre bocsátott információkra, valamint minden más információra tekintettel, amellyel a végrehajtó igazságügyi hatóság rendelkezik, ez a hatóság arra a következtetésre jut, hogy az európai elfogatóparancsot, jóllehet a kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett „elfogatóparancs” rendelkezésre állásán alapul, anélkül bocsátották ki, hogy ténylegesen kibocsátottak volna az európai elfogatóparancstól elkülönült nemzeti elfogatóparancsot, az említett hatóság az európai elfogatóparancsot nem hajthatja végre, mivel az nem tesz eleget a kerethatározat 8. cikkének (1) bekezdésében előírt szabályszerűségi követelményeknek.

67 A fenti megfontolásokból az következik, hogy a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy amennyiben valamely – az e rendelkezés értelmében vett „elfogatóparancs” rendelkezésre állásán alapuló – európai elfogatóparancs nem tartalmazza a nemzeti elfogatóparancs rendelkezésre állásának tanúsítását, a végrehajtó igazságügyi hatóság az európai elfogatóparancsot nem hajthatja végre, ha a kerethatározat 15. cikke (2) bekezdésének alkalmazásával rendelkezésre bocsátott információkra, valamint minden más információra tekintettel, amellyel rendelkezik, e hatóság azt állapítja meg, hogy az európai elfogatóparancs nem érvényes, mivel anélkül bocsátották ki, hogy ténylegesen kibocsátottak volna az európai elfogatóparancstól elkülönült nemzeti elfogatóparancsot.

A költségekről

68 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) **A 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal módosított, az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az „elfogatóparancs” e rendelkezésben szereplő fogalmán az európai elfogatóparancstól elkülönült nemzeti elfogatóparancsot kell érteni.**

2) **A 2009/299 kerethatározattal módosított 2002/584 kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy amennyiben valamely – az e rendelkezés értelmében vett „elfogatóparancs” rendelkezésre állásán alapuló – európai elfogatóparancs nem tartalmazza a nemzeti elfogatóparancs rendelkezésre állásának tanúsítását, a végrehajtó igazságügyi hatóság**

az európai elfogatóparancsot nem hajthatja végre, ha a módosított 2002/584 kerethatározat 15. cikke (2) bekezdésének alkalmazásával rendelkezésre bocsátott információkra, valamint minden más információra tekintettel, amellyel rendelkezik, e hatóság azt állapítja meg, hogy az európai elfogatóparancs nem érvényes, mivel anélkül bocsátották ki, hogy ténylegesen kibocsátottak volna az európai elfogatóparancstól elkülönült nemzeti elfogatóparancsot.

Aláírások